

Gelmedin Sen

– Mehmet ÖZMEN · 07 Temmuz 2012

Bir Eylül günü geçiyorken ömür,Yar diye yazdım adını ıslak gecelere.
Ağlıyor iken cümleler göz gibi, kirpik gibi..
Duraksadım bir an.
Bir seni bekledim.
Sadece seni istedim.
Kısmetim bildim.
Alın yazım saydım, gamzelerini..
Usulca kapadım gözlerimi
Gelmedin sen...

Hasretin düştü yüreğimin soluna.
Dizildi aklıma kurduğumuz hayaller,
Sen hep o sevmediğim yemekleri yapacaktın, bense bağırıp çağıracaktım..
Sen ve ben;
Şiirlerin kavuşamayan Aşıkları.
Yolunu gözlerim ansızın bu vakitler.
Gitme iniltisini duymaz yine yüreğin.
Feryatlar, gözyaşları, ah'lar sanadır..
Hep bir hece damlar kalemime yar diye,
Bekledim..
Bekledim..
Gelmedin sen...

Soldu yüreğimin gülleri,
Gözyaşı döküyorum diye gelmedi baharlar.
Cam kenarlarında yine ismin yazılı..
Gelsen,
Ah! Bu gök gürültüsü.
Bitmeyen gece,
Dinmeyen acı,
Bir merhem çal diye bekledim.
Gelmedin sen...

Ayrılığın adı sen oldu bu diyarlarda.
Alıştı bedenimde gelmeyişine.

Bir tek gözlerim alışmadı yokluğuna.
Gece yarısı ağlamaları,
Gözü yaşlı seherler,
Sen diye atan yüreğim,
Velhasıl
Gelmedin sen...

Usulca oturdum, oturduğumuz yere...
Diz çöktüm bakışlarına.
Omuzlarında senden kalan vefasız bir aşk.
Gitti diyemedim, başımı eğdim.
Belki; mutludur diye avuttum yüreğimi.
Türküler söyledim.
Kırdım yine yüreğimi kendi kendime...
Hızlı hızlı karaladım adının geçtiği cümleleri.
Ah'lar sıralandı art arda.
Son bir kez seni hayal ettim.
Gelmedin sen...

"Beklemem gelmen için değildir,gülüşüne vefadır mutlu ol diye..."

Mehmet ÖZMEN (07.07.2012)